

Có lẽ thế hệ cháu chúng ta sẽ không có cơ hội dùng phim nữa, tất cả sẽ là “digital”. Ngay từ khi xin “ăn cơm miễn phí, nói chuyện cũ” với phim nhựa để ghi lại một chút kỷ niệm với trò chơi nhiếp ảnh. Trước khi phim nhựa ra đời, người ta dùng kính tráng hoá chất để chụp hình. Phim nhựa là một sự biến đổi của kính với các hoá chất tạo ra và tinh xảo hơn.

Phim nhựa phát triển rất chậm từ phim miến qua phim kính, chế thích hợp với các nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Một khác do kỹ thuật chụp ảnh tĩnh, còn bất hợp khi rời mắt nên phải dùng phim kính. Phải đợi đến khi phim 35mm ra đời (có tên là 135) và hàng loạt các máy ảnh gần, như theo sau, kỹ thuật chụp hình đã đến tận tay đời đa số quần chúng. Đến đời học sinh nhà nào các bạn cũng tân tiến cũng có ít nhất 1 máy ảnh.

Kỹ thuật tân tiến hơn, phim nhựa được tráng rất mịn nên các nhà sản xuất đã cho ra đời các cuộn phim nhỏ hơn như phim 16mm dùng cho các máy như Minolta, Minox ...đó là chưa kể còn sản xuất phim 8mm cho máy quay phim cầm tay.

Phim cỡ 135 (35mm) học sinh hoàn toàn thay thế phim cỡ 120/220 tung hoành ngoài trời. Lúc này các nhà sản xuất máy ảnh như Nikon, Canon, Minolta, Olympus, Pentax ...thay thế thế hệ trước và cũng tranh nhau chạy đua với các nhà sản xuất camera Đức như Leica, Contaflex ... Thậm chí hãng Rolley nổi tiếng cũng phải nhún nhường ra làm máy cho phim 135. Canon, Olympus ... còn làm những máy chụp half frame rất thích hợp với giới trẻ. Các hãng làm phim cũng đua nhau cho ra đời loạt phim với đời ngắn và đời dài khác nhau để phục vụ nhu cầu của người tiêu dùng.

Khoảng thập niên 1960, Kodak tung ra thế hệ máy ảnh và phim 126 và sau đó là phim cỡ nhỏ 110. Không ai chê phim Kodak mặc dù có Dupont, 3M, Fuji, Konica, Sakura ... những người nhìn nhận máy Kodak chế đáng vượt trội. Mà quần thể, máy Kodak với lens bằng nhựa được chế tạo để dùng vài lần rồi vứt đi. Hình như có 1 hoặc 2 hãng Nhật có làm máy dùng phim cỡ 126 và 110 nhưng qua thập niên 1970 không còn ai dùng 2 loạt phim nữa. (Ghi chú: Hiện nay máy Kodak digital dùng ống kính của Schneider, Sony dùng ống kính của Carl Zeiss và Canon bắt dùng ống kính riêng, quay sang dùng ống kính chung với Leica).

Thua keo này, bày keo khác, Kodak lại tiên phong chế ra phim “disk” những Kodak chế chế phim slide để khi chụp xong, tráng phim là có thể dùng máy rời (để chế biến của Kodak) để chiếu coi. Với những người đi học cũng tiêu dùng theo sự pha trộn của mình thì Kodak thua xa Sony sau này.

Giữa thập niên 1990, thế hệ “tài” làm máy ảnh của mình không khá, Kodak đã chế tác với một vài hãng chế tạo máy ảnh để ra loạt phim mới gọi là APS (thực ra phải gọi chung phim và máy là APS system). Máy dùng phim này ghi lại được các chi tiết lúc chụp hình trên phim và khi in ảnh sẽ có thể để dùng để chụp ảnh có hình đẹp hơn. Máy và phim loạt này hình như sẽ không đời 2 năm thì bị digital “giết” chết. Các hãng đều khá ngỡ ngàng vào loạt này học như chết theo, người trẻ Nikon vì Nikon đã mau mắn chuyển sang digital ngay.

Một ngày nào đó không xa, phim nhựa sẽ biến mất mất khi các phim truyền dùng máy digital để quay phim vì rất rẻ và rất dễ ráp nối (edit). Hiện đã có rất nhiều quán cà phê và các đài truyền hình dùng digital. Tất cả thay các máy rời (projector) của đời trước để mà nhìn cao, những có lẽ chúng ta không phải chờ lâu.